

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.629 van 6 oktober 1997
in de zaak A. 44.453/IX-14.**

In zake : Germaine TERMOTE,
wonende te KOKSIJDE,
Groenstraat 17

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van KNESSELARE.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat bij gewone brief op 29 mei 1991 door Germaine TERMOTE werd ingediend - en dat op 5 juni 1991 vaste datum heeft gekregen - om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 26 april 1991 waarbij de Beroepskamer van de Openbare centra voor maatschappelijk welzijn van de provincie Oost-vlaanderen zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van het beroep van Germaine TERMOTE tegen de weigering van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knesselare om tegemoet te komen in de begrafenis kosten van Rachel VERGAUWEN;

Gelet op de beschikking van 25 juni 1991 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 13 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Rachel VERGAUWEN, moeder van vijf kinderen, waaronder verzoekster, overlijdt op 23 november 1990 in het Rust- en Verzorgingstehuis Sint-Vincentius te Kaprijke waar ze ten laste van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knesselare verbleef.

1.2. De begrafenis wordt geregeld en betaald door Rosa TERMOTE, zuster van verzoekster.

1.3. In zitting van 13 december 1990 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn van Knesselare niet tegemoet te komen in de kosten van de begrafenis van Rachel VERGAUWEN.

1.4. Hierop vraagt Rosa TERMOTE haar broers en zusters hun deel van de begrafeniskosten te betalen.

1.5. Verzoekster stelt op 28 december 1990 tegen de beslissing van 13 december 1990 beroep in bij de provinciale beroepskamer van Oost-Vlaanderen. In het beroepsschrift roept ze in dat het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knesselare op de hoogte was van het feit dat ze het bestaansminimum geniet en niet in staat is een bijdrage in de begrafeniskosten te leveren.

1.6. Bij beslissing van 26 april 1991 verklaart de beroepskamer van Oost-Vlaanderen zich ratione personae onbevoegd om van het beroep kennis te nemen.

Die thans bestreden beslissing steunt op volgende considerans :

"Verzoekster heeft beroep ingesteld tegen een beslissing van het O.C.M.W. van Knesselare. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar hoofdverblijf heeft te Koksijde (West-Vlaanderen). Krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 9 maart 1977 inzake de beroepskamer is de beroepskamer van Oost-Vlaanderen niet bevoegd om kennis te nemen van de beroepen, ingesteld door personen die hun hoofdverblijf hebben op het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen;"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel aanvoert dat artikel 72, vierde en vijfde lid, van de O.C.M.W.-wet werd geschonden, doordat, de termijn om uitspraak te doen zonder motivering met drie maanden werd overschreden, en doordat, de beslissing pas een maand na de uitspraak werd betekend.

2.1.2. Overwegende dat verwerende partij daaromtrent stelt dat het hier niet om substantiële pleegvormen gaat.

2.1.3. Overwegende dat artikel 72, vierde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn luidt als volgt :

"Zij (de beroepskamer) neemt haar beslissing binnen dertig dagen na ontvangst van het beroepsschrift. Die termijn kan met dertig dagen worden verlengd bij een met redenen omklede beslissing van de beroepskamer".

2.1.4. Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding (Senaat 1974-75, nr. 581/2, blz. 132) blijkt dat de termijn, voorgeschreven in artikel 72, vierde lid, van de wet van 8 juli 1976, een termijn van orde is, waarvan de niet-naleving de geldigheid van de beslissing van de beroepskamer niet vermag aan te tasten; dat de niet-nakoming van de termijn waarbinnen een rechtscollege uitspraak moet doen niet kan worden ingeroepen ter staving van het beroep tot vernietiging gericht tegen de beslissingen van dit rechtscollege;

2.1.5. Overwegende dat artikel 72, vijfde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt :

"De voormelde beslissingen worden binnen acht dagen betekend aan de verzoeker en aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat voor de onmiddellijke uitvoering ervan instaat";

2.1.6. Overwegende dat de termijn van acht dagen, waarbinnen de beslissing van de beroepskamer dient te worden betekend, noch van substantiële aard is, noch op straffe van nietigheid voorgeschreven; dat het gaat om een termijn van orde en dat de rechtmatigheid van de beslissing van een administratief rechtscollege niet wordt aangetast door een te late betekening ervan;

2.1.7. Overwegende dat het middel in geen van zijn beide onderdelen gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in het tweede middel betoogt dat ze als onderhoudsplichtige van haar moeder, die op het grondgebied van Oost-Vlaanderen woonachtig was, beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 13 december 1990 van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Knesselare, waarmee ze bedoelt dat de beroepskamer van Oost-Vlaanderen zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard, omdat haar moeder in deze provincie woonachtig was;

2.2.2. Overwegende dat artikel 69 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn luidt als volgt : "Er worden in elke provincie één of meer beroepskamers opgericht waarvan het aantal, de zetel, het rechtsgebied, de werking en de rechtspleging door de Koning worden bepaald"; dat artikel 2, § 4, van het koninklijk besluit van 9 maart 1977 inzake de beroepskamers opgericht door de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt : "§ 4. De beroepskamer van Oost-Vlaanderen neemt kennis van de beroepen ingesteld door de personen die op het grondgebied van deze provincie hun hoofdverblijf hebben (...)" ;

2.2.3. Overwegende dat uit die bepalingen volgt dat de territoriaal bevoegde beroepskamer bepaald wordt door de hoofdverblijfplaats van de appellant(e) op het ogenblik van het indienen van het beroep; dat bij een beroep tegen de weigering van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om begrafenis kosten ten laste te nemen de laatste woonplaats van de overledene zonder enig belang is en alleen de hoofdverblijfplaats van de appellant bepalend is;

2.2.4. Overwegende dat wijl verzoekster op het oogenblik van het indienen van het beroep in West-Vlaanderen woonachtig was, de beroepskamer van Oost-Vlaanderen zich terecht onbevoegd heeft verklaard om van het beroep kennis te nemen; dat ook dit middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes oktober 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.